

FARSKÝ LIST

22

2013

27.10.2013 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

ročník VIII

ÚVODNÍK

Sme v druhej polovici mesiaca október, mesiaca Panny Márie, našej nebeskej Matky. Chceme spoznávať pravú hodnotu Máriinho materstva a byť jej vďační. Pomôže nám príbeh. Mladá mama uložila svoje dieťaťko do postielky. Keď zaspalo, odišla na chvíľu ku kamarátke, ktorá bývala o niekoľko domov ďalej. Už predtým tak urobila niekoľkokrát a nič sa nestalo. Preto aj teraz predpokladala, že bude všetko v poriadku. Keď sa priateľky stretli, samozrejme si toho chceli veľa povedať. Náhle k nim prenikol zvuk sirény hasičského auta. „Neboj sa,“ hovorí susedka, „pravdepodobne nehorí nič iné len tráva. V tomto horúcom počasí to nie je nič zvláštne.“ Ale siréna sa ozývala znovu a znovu. „Musí to byť niečo vážne,“ povedala mladá mamička. „Nerob si zbytočné starosti. Určite horí niekde ďalej,“ utešovala ju priateľka. „Len počúvaj! Sirénu počuť niekde tu blízko. Pozri! Ľudia utekajú po našej ulici. Bežia smerom k nášmu domu!“ A bez akýchkoľvek ďalších slov vybehla von a utekala domov, čo jej sily stačili. Obraz, ktorý uvidela, ju do kostí zamrazil. Celý ich dom bol v plameňoch! Dym už prenikal cez každú škáru na streche. „Moje dieťa! Moje dieťa!“ vykrikla celá zdesená a predierala sa pomedzi ľudí k horiacemu domu. Odstrčila požiarnika, ktorý sa pokúšal zadržať ju a utekala ďalej. Vbehla do domu plného plameňov a dymu, schmatla svoje dieťa a chcela vybehnúť von. Otupená dymom však spadla na zem. Keby ju požiarnik nevyťahol von, asi by sa to pre nich neskončilo dobre. Dieťa bolo zachránené, no matka utrpela vážne popáleniny. Priatelia ju naložili do sanitky a odviezli do nemocnice. Ruky, ktoré zachránili život malému dievčatku, zostali v dôsledku veľkých popálenín znetvorené a zmrzačené. Prešli týždne, mesiace, roky. Malé dievčatko vyrástlo a začalo si všimáť veci okolo seba. Jedného dňa, keď mala Katka osem rokov a mamička umývala riad, zrazu uvidela niečo, čo si ešte nikdy nevšimla. „Mami!“ zvolala, „ty máš ale škaredé ruky!“ „Áno, miláčik,“ povedala mama ticho. „Sú naozaj škaredé!“ „Ale prečo, mami? Veď všetci ostatní majú pekné ruky!“ povedala netušiac, ako každé slovo pichlo mamu pri srdci. V očiach sa jej objavili slzy. „Mami, prepáč! Povedala som niečo zlé?“ Mamička chytila Katku za ruku a šli si spolu sadnúť. „Niečo ti musím porozprávať, miláčik,“ povedala. Potom jej vyrozprávala príbeh, ktorý doteraz Katka nemohla pochopiť. Rozprávala jej o požiari, o ľuďoch, ktorí sa ju snažili zadržať, o tom, ako sa vrhla do horiaceho domu, ako schytila svoje dieťaťko z horiacej postielky, ako ju zachránili.

„Dovtedy som mala ruky krásne,“ povedala. Katka vzala mamine ruky do svojich a so slzami v očiach povedala: „Drahá mamička, to sú tie najkrajšie ruky na celom svete!“

Sú ešte jedny ruky, ktoré utrpeli rany namiesto nás – ruky Pána Ježiša, ktoré boli pribité klincami ku krížu. Jazvy po týchto ranách zostanú na jeho ruk 4ách naveky. Keď sa s ním v nebi stretneme a spýtame sa ho: „Čo sa ti stalo?“ porozpráva nám obdivuhodný príbeh spasenia. Potom, podobne ako Katka, zvoláme: „To sú tie najkrajšie ruky na celom svete!“

Či zabudne žena na svoje nemluvňa a nezľutuje sa nad synom, ktorého zrodila? Keby ony aj pozabudli, ja na teba nezabudnem. Iz 49,15 Život bohatne každým skutkom, v ktorom darujeme lásku. Mária, ďakujeme za lásku z tvojich rúk, i z rúk Ježiša Krista.

o. Rastislav (farár)

EUCHARISTIA I. DIEĽ

KRISTOVA FUNKCIA PRI SLÁVENÍ EUCHARISTIE

Ježiš Kristus teda sprítomňuje svoje telo a krv, a teda seba samého vo sviatostnom symbole nepretržitou silou lásky, ktorá ho viedla na Golgotu, aby sa Cirkev vierou a láskou mohla konkrétne zapojiť do jeho vlastného, odovzdania sa Otcovi. Konečné toto sprítomnenie spôsobuje Boh Otec, lebo jeho večný stvoriteľský čin je zameraný aj na eucharistickú prítomnosť vteleného Slova. To však značí, že Boh sám sa darúva ľuďom reálnym sprítomnením eucharistickej skutočnosti. Možno povedať, že Kristus sám sprítomňuje svoju spasiteľnú smrť, resp. že Boh sprítomňuje Kristovu spasiteľnú smrť. Že to robí skrze ľudí, to na veci nič nemení. V tomto úkone ľudia nemajú moc nad Kristom a jeho dielom. Kristus ich používa ako svoje nástroje.

EUCHARISTIA AKO SLÁVNOSŤ BOŽIEHO ĽUDU

Slávenie Eucharistie sa koná dialógom kňaza s ostatnými prítomnými veriacimi. Podľa chápania cirkevných Otcov prítomní vyslovujú svoj súhlas mimoriadne intenzívnym slovom Amen. Teda Eucharistia je vždy obetou celej Cirkvi. V každej konkrétne slávanej Eucharistii sa predstavuje celá Cirkev. To platí aj o všetkých eucharistických obetiach miestnych cirkví, najmä farností a eparchií. Eparchia, ale aj farnosť, či už je územná alebo osobná, sa utvára vo svojom najhlbšom zmysle ako miestne cirkvi práve skrze obetu a okolo obety liturgie.

Úloha všetkých prítomných, ako jedného obetujúceho spoločenstva, sa lepšie pochopí z nasledujúcich úvah: V každom slávení Eucharistie sa predstavuje celá Cirkev. Pripravenosť Cirkvi, t. j. účastníkov predstavujúcich celú Cirkev, vzhľadom na tu a teraz sa konajúce slávenie Eucharistie, je vnútorná i vonkajšia. Ponajprv vnútorná: vzbudenie viery, vďačnosti, oddanosti Kristovi a skrze neho Otcovi. Čo sa odohráva vo vnútri prejavuje sa navonok úkonmi a slovami. Slová eucharistickej obety sú slová prosby a vyznania viny, vďaky a nádeje. Toto vnútorné zmysľovanie sa zvyrazňuje aj v príprave darov. Chlieb a víno samy o sebe nie sú ešte eucharistickými darmi. Ale ich príprava je cestou k sprítomneniu pravého obetného daru Ježiša Krista a golgotskej udalosti. V príprave sa teda predstavuje úmysel a túžba zúčastniť sa na golgotskej udalosti. Táto túžba sa mimoriadne zreteľne prejaví, ak účastníci sami alebo niekto v ich zastúpení prináša na oltár obetné dary chleba a vína. Tento úkon zvyrazňuje úkon viery, zameranie sa vierou na samu obetu. V prvotnej Cirkvi veriaci prinášali dary, s ktorých sa vyberalo, čo bolo potrebné na slávenie Eucharistie. Časť, ktorá sa nepoužila na Eucharistiu, sa rozdala na výživu chudobným. Toto prinášanie darov bolo úlohou i právom členov Kristovho spoločenstva. Kto bol pre svoju hriešnosť alebo odpadnutie od

Cirkvi vylúčený zo slávenia Eucharistie bol vylúčený aj z prinášania darov. Jeho dary sa neprijímali.

PRIJÍMANIE

Ak máme chápať eucharistickú obeť ako obeť v podobe hostiny, tak na druhej strane máme chápať hostinu, prijímanie, ako ovocie obety, ako obetný pokrm. Bez skutočného užívania pokrmu by eucharistická obeť ostala neúplná.

V tomto zmysle treba chápať cirkevný predpis, že aspoň kňaz musí požívať obetný pokrm. Zmyslu eucharistickej obety však zodpovedá, aby všetci prítomní požívali obetné dary. Slávenie obety, pri ktorej by všetci účastníci nepoživali obetné dary, bolo cudzie mysleniu apoštola Pavla, keď vo svojom Prvom liste Korinťanom hovoril o Eucharistii. Mať účasť na Eucharistii značí mať podiel na tele a krvi Pána. Túto účasť možno síce dosiahnuť aj vierou, ale bez konkrétneho jedenia a pitia. Skutočné požívanie tela a krvi Pána je však účasťou na eucharistickej obete, ktorú vyžaduje sama povaha Eucharistie. Na druhej strane zasa prijímanie sa môže správne chápať iba vtedy ak nie je oddelené od slávenia Eucharistie, ale sa chápe a koná ako účasť na kultovom prítomnej obete kríža.

Prijímanie všetkých účastníkov sa dá lepšie pochopiť zo skutočnosti, že eucharistická obeť je slávením spoločenstva Božieho ľudu. Pri každom slávení Eucharistie sa zhromažďuje skupina, predstavujúca celý Boží ľud, aby pamiatkou umučenia a zmŕtvychvstania Pána oslavovala s ním a skrze neho Boha Otca. Prítom je vhodné, aby všetci pristúpili k jednému stolu, ktorý pripravil Boh, a prijali chlieb, čo im on podáva. Slávenie Eucharistie je takto rodinnou hostinou Božích synov a dcér.

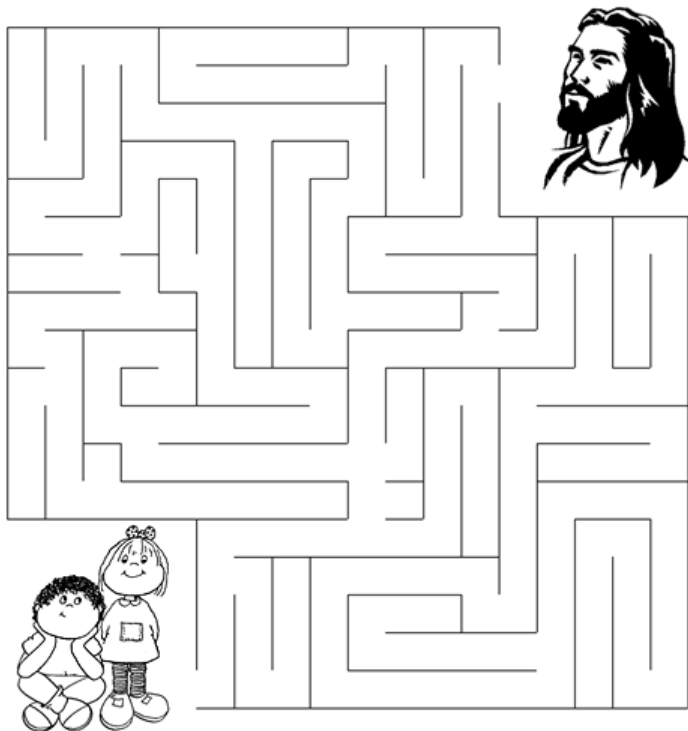
o. Martin (kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

- v pondelky po večernej sv. liturgii pokračujú kantorské kurzy
- v pondelok o 17:00 bude stretnutie mládeže v pastoračnom centre
- v mesiaci októbri pondelky o 17:40 akatist, v utorok o 17:40 moleben k sv. Cyrilovi a Metodovi, v stredu o 17:40 akatist, štvrtok o 17:40 bude moleben k Presv. Bohorodičke
- v stredy večerné sv. liturgie sa budú sláviť v cirkevno-slovanskom jazyku, taktiež každá druhá nedela v mesiaci vo filiálnom chráme na Bani
- budúci týždeň je prvopiatkový, spovedáme ako zvyčajne hodinu pred večernou sv. liturgiou, teda od 17:00 hod. Vo štvrtok dopoludnia spoveď chorých, na Bani o 15:00 hod sv. zmiernenia po nej sv. liturgia o 16:00 hod. V kaplnke Božieho milosrdenstva bude od 9:00 hod. vystavená Eucharistia. Vo štvrtok spovedáme aj počas večernej sv. liturgie. V piatok spovedať nebudeme – **prosíme Vás, aby ste využili možnosť pristúpiť k sv. zmiernenia v priebehu týždňa**
- v piatok 1.11.2013 sv. liturgia vo filiálnom chráme na Bani nebude
- blíží sa čas dušičiek. Kto si chce obnoviť hramoty na dušičky, môže tak urobiť v kancelárii farského úradu v priebehu tohto týždňa

- v piatok 1.11. sv. liturgia o 8:00 hod., po nej bude panychída s hramotami, o 16:00 hod. sa spolu pomodlíme panychídu pri kríži na Solivarskom cintoríne.
- od 1. do 8. novembra je možnosť získať úplné odpustky pre zosnulých. Podmienky: byť vyspovedaný, prijať Eucharistiu, navštíviť cintorín, modlitba na úmysel Sv. Otca
- prosíme vodičov motorových vozidiel o ohľaduplnosť a trpezlivosť počas týchto sviatočných dní, kedy bude zvýšená fluktuácia motorových vozidiel a ľudí pri pietnych miestach. Vyzývame Vás preto, aby ste si cenné veci nenechávali v aute, zvlášť na viditeľnom mieste. Tieto miesta navštevujú aj takí spoluobčania, ktorí neprichádzajú s úmyslom vzdať úctu, ale využiť ľudskú nepozornosť.

Zábavné okienko-nájdi cestu...

Vydáva: **Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov**

Internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: presov.sekčov@grkatpo.sk

Tel: 051/7725540

Tlač: **A-print, s.r.o., Reimanova 9, Prešov**

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou